

Recoil "Vertigen"

Visit "[Vertigen](#)" on MotoLyrics.com

Aquell mati em vaig llevar, no recordo on ni tan sols el temps que fa, I tot havia canviat. Pero jo no ho sabia, encara, I mes m'hagues valgut no saber-ho mai. El meu mon era petit, pero suficient, abans. Deixa de ser-ho. La meva vida, un cel particular, nul.la incertesa, dolca soledat;

Mes tard, cau soterrat, previsibilitat maleida, asfixiant aïllament. Mai res no m'havia fet tanta falta. Ni la sang que per les venes em corre no necessitava amb la mateixa urgencia. Mentre el dolor creixia, de sobte, aquell soroll estrepitos, insuportable. Cridant, plorant, vaig correr.

Era incapac de sentir els meus crits, de segur esgarrifosos. De sobte, l'abisme s'obri sota els meus peus. Morir, volia.

Recuperar el meu cau, la meva estimada soledat, els meus llimbs, la meva preuada illa. I vaig caure. Queia, sentint-me cada vegada mes prop d'aquell horror, del meu propi dolor, del mes terrorific despertar dels meus sentits, tot just acabat de descobrir.

Ja no recordo quan va ser que vaig despertar aquell fatidic mati, aleshores salvador. No recordo quan fa que estic caient, que caic, veient la fi mes propera cada vegada pero amb la incertesa de si mai arribara. Ara el dolor sembla no tenir limits. El dolor I la por son tot el que sento. Tinc por de caure per sempre.

Visit [Recoil](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.